

KRITERIER FOR AKADEMISK OPPGAVESKRIVING

©

H. Birgitte Ellefsen, Politihøgskolen

&

Mariann Stærkebye Leirvik, OsloMet

2022

Innhold

ÅTTE KRITERIER	3
VURDERINGSSKJEMA.....	4
FORKLARING OG VURDERING AV DE ÅTTE KRITERIENE.....	5
1. Struktur	5
2. Rød tråd	7
3. Problemstilling	8
4. Redegjørelse/forståelse.....	10
5. Drøfting/argumentasjon	11
6. Pensumbruk.....	12
7. Språk.....	13
8. Formkrav.....	14

Denne veilederen er ment til bruk for deg som skal skrive og/eller vurdere en akademisk oppgave. Her finner du en innføring i hvilke forventninger som generelt stilles til en akademisk oppgave. Du finner også råd og tips om hvordan du kan imøtekomme forventningene når du skriver en oppgave, og hva du skal se etter når du vurderer andres oppgaver.

Veilederen ble opprinnelig utformet for bachelorstudenter ved Politihøgskolen (til bruk i faget Politilære i 2015), men har senere blitt benyttet som veiledende skriv i forhold til akademisk oppgaveskriving i flere av Politihøgskolens utdanninger. Denne oppdaterte versjonen (november 2022) har oppdaterte lenker og ivaretar kravene som settes i referansestilen APA 7th (lansert i 2020).

Å beherske akademisk skriving er en ferdighet som støtter opp under evnen til å kunne reflektere og argumentere kritisk, nyansert og kunnskapsbasert – en evne som er nyttig i all profesjonsutøvelse.

ÅTTE KRITERIER

Det er mange forventninger til akademiske tekster, og ulike fag vil operere med litt ulike forventninger. Det er likevel mulig å finne noen fellesnevner som de fleste fag vil kunne enes om. Vi har delt forventningene til en akademisk oppgave inn i åtte kriterier:

1. Struktur
2. Rød tråd
3. Problemstilling
4. Redegjørelse/forståelse
5. Drøfting/argumentasjon
6. Pensumbruk
7. Språk
8. Formkrav

For hver av de åtte kriteriene kan man vurdere:

- Hva som er bra og hvorfor
- Hva som må forbedres og hvorfor

Vi anbefaler at man bruker et skjema der man systematisk vurderer om teksten man arbeider med har oppfylt forventningene som ligger i de enkelte kriteriene.

VURDERINGSSKJEMA

Kriterium	... er bra fordi...	... må forbedres fordi...
Struktur		
Rød tråd		
Problemstilling		
Redegjørelse/forståelse		
Drøfting/argumentasjon		
Pensumbruk		
Språk		
Formkrav		

FORKLARING OG VURDERING AV DE ÅTTE KRITERIENE

I det følgende går vi igjennom alle de åtte kriteriene. Vi starter med å forklare hva som er hensikten med kriteriet, deretter gir vi råd om hvordan man kan vurdere om kriteriet er oppfylt, og til slutt gir vi tips om ytterligere ressurser som du kan benytte for å lære mer om temaet.

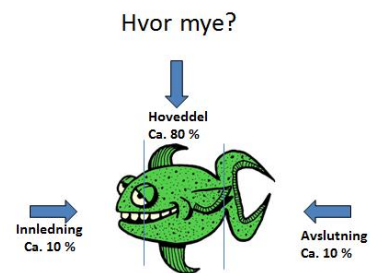
1. Struktur

Forklaring

Akademiske oppgaver må være strukturerte. Det vil si at oppgaven må være bygget opp på en bestemt måte. Strukturen er «skjelettet» som holder de ulike oppgavedelene sammen, og i riktig forhold til hverandre. For å lage god sammenheng og flyt er det viktig å forstå hvilken funksjon de ulike kapitlene har i forhold til hverandre. Alt du skriver i oppgaven skal nemlig fylle en funksjon.

Det enkleste er å dele inn oppgaven i tre deler:

1. Innledning (hvor man sier hva man skal gjøre)
2. Hoveddel (hvor man gjør det)
3. Avslutning (hvor man sier hva man har gjort og setter det inn i en større sammenheng)

I tillegg er det krav til hva de tre delene skal inneholde:

1. Innledningen:
 - Presentasjon av tema
 - Problemstilling
 - Avgrensning og disposisjon
2. Hoveddelen:
 - Redegjørelse
 - Drøfting
3. Avslutningen:
 - Oppsummering
 - Perspektivering

Hver av de tre delene kan gjerne bestå av underkapitler, men pass på at det ikke blir for mange kapitteloverskrifter uten noe særlig tekst imellom. Det er sjelden nødvendig å ha underkapitler i innledning og avslutning, og det er vanlig at disse heter nettopp innledning og avslutning.

Hoveddelen kan gjerne bestå av flere kapitler. For eksempel kan det være greit å ha ett kapittel hvor man redegjør og et annet hvor man drøfter. Man kan også dele inn etter ulike temaer som man både redegjør for og drøfter under ett. Gjør det som passer best i forhold til hvordan du har valgt å løse problemstillingen.

Vurdering

Når du skal vurdere om en oppgave har en god struktur, kan du stille deg selv følgende spørsmål:

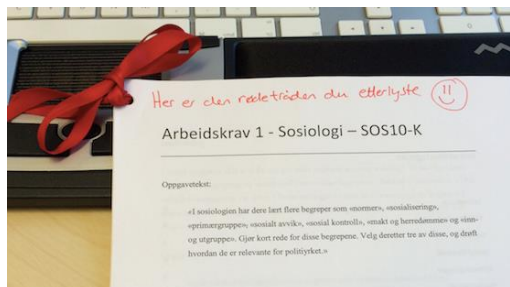
- Følger oppgaven en *tredelt struktur*?
- Er *fordelingen* mellom de tre delene i henhold til «fisken»-standard?
- Har *innledningen* det innhold den skal ha?
 - o Starter forfatteren med å introdusere *tema* på en måte som fanger din interesse /aktualiserer / «setter scenen» for det som skal komme?
 - o Forklarer forfatteren hva som er oppgavens *problemstilling*?
 - o Forklarer forfatteren hvordan oppgaven blir *avgrenset* og *disponert*? - hva hen velger å fokusere på, hva som ikke vil bli belyst, og hvorfor? Forklarer hen hvordan oppgaven vil bli løst?
- Har *hoveddelen* det innhold den skal ha?
 - o Har oppgaven et kapittel/kapitler der forfatteren *gjør rede for*/forklarer sentrale temaer, teorier eller begreper?
 - o Har oppgaven et kapittel/kapitler der forfatteren *drøfter*/argumenterer?
- Har *avslutningen* det innhold den skal ha?
 - o *Oppsummerer* forfatteren hva hen har kommet frem til i hoveddelen?
 - o Setter forfatteren det hen har kommet frem til inn i et større faglig *perspektiv*?

Ressurser

En video der vi forklarer og viser hvordan du bruker Words funksjoner til å lage overskrifter og innholdsfortegnelse:

- Veiledning MAC <https://phs.cloud.panopto.eu/Panopto/Pages/Viewer.aspx?id=9d1bf41d-889c-4681-8b38-aef20059f74a>
- Veiledning Office Windows <https://phs.cloud.panopto.eu/Panopto/Pages/Viewer.aspx?id=62563c02-5793-45e3-9b2d-aef1017b627b>

2. Rød tråd

Den røde tråden

Pass på at det er samsvar mellom hva du sier du skal gjøre i innledningen, hva du faktisk gjør i hoveddelen og hva du oppsummerer i avslutningen.

Forklaring

I tillegg til at oppgaven har en god struktur, er det viktig at oppgaven henger sammen. Vi sier gjerne at en oppgave skal ha en *rød tråd*. Med det menes at oppgaven har en overordnet fortelling, eller en hovedfortelling. Alle underkapitlene i en oppgave er deler av en helhet som til sammen belyser hovedfortellingen.

I et arbeidskrav eller en eksamensoppgave er gjerne den *overordnede fortellingen* allerede gitt; det er problemstillingen i oppgaveteksten. Når man skriver/vurderer en slik tekst må man derfor undersøke om alle underkapitlene bidrar til at man *svarer på problemstillingen* som er gitt. Når man vurderer dette, vil man kjapt kunne se hva som er relevant/irrelevant i teksten. Det vil i tillegg være lurt å undersøke om de ulike delene i teksten henger sammen – om det er en klar logikk i måten teksten er bygd opp.

Å skrive en tekst som har en rød tråd handler om at man *holder seg til saken*. Det er helt greit å trekke inn noe som er litt på siden, men da må man relativt raskt komme seg tilbake til saken – der fokus i teksten bør være. Man kan også se på tekstens innledning og avslutning og spørre om avslutningen biter innledningen i halen, eller om de handler om helt forskjellige ting?

I tillegg til dette må det være *samsvar mellom overskrift og innhold*. En overskrift skal gi en pekepinn/fortelle noe om hva som kommer. Dersom innholdet ikke stemmer helt med overskriften, men likevel svarer på problemstillingen, må det kanskje gjøres noe med overskriften. Dersom innholdet er på siden av det oppgitt oppgavetekst spør etter, men overskriften er relatert til problemstillingen, må man kanskje gjøre noe med innholdet sånn at det faktisk svarer på problemstillingen. Det virker kanskje litt pirkete, men overskriften

påvirker hvordan leseren leser teksten. Gode/dårlige overskrifter kan derfor ha betydning for hvordan teksten blir vurdert.

Vurdering

Når du skal vurdere om en tekst henger sammen kan du stille deg disse spørsmålene:

- Er det en *overordnet fortelling* i teksten?
- Er den overordnede fortellingen i teksten i *samsvar med problemstillinga*?
- Er det *samsvar mellom overskrift og innhold*?

Ressurs

En video der vi forklarer hva som må til for å skape en rød tråd i oppgaven:

<https://pht.cloud.panopto.eu/Panopto/Pages/Viewer.aspx?id=f7ce33c1-06e7-4e6f-a512-aef100df3397>

3. Problemstilling

Forklaring

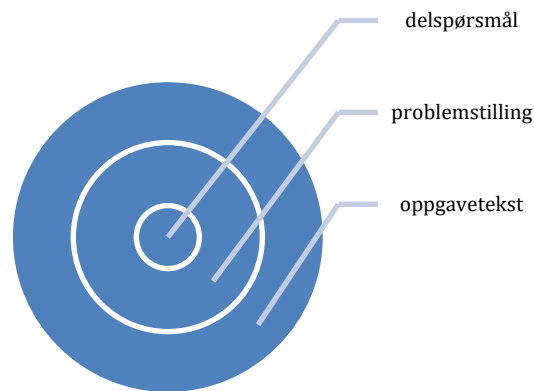
En problemstilling er et *spørsmål* – noe som man vil finne ut av ved å lete i tidligere forskning (i eksamensoppgaver bruker man pensum og eventuelt aktuell tilleggslitteratur), eller noe som man selv skal gjøre empiriske studier av (dokumentstudier, intervjuer, observasjon, spørreundersøkelser eller annet).

Problemstillinger bør ta form av spørsmål som inneholder spørreord som hva, hvem, hvilke, hvordan, hvorfor, på hvilken måte eller lignende. Man kan også bruke påstander som problemstilling, men i så fall må man skrive at man vil lete etter argumenter som taler både til fordel for og imot påstanden. En problemstilling er noe som kan diskuteres og besvares. Hvis det ikke kan diskuteres og besvares, er det ikke en problemstilling.

På en eksamen får dere en oppgavetekst, og oppgaveteksten er i seg selv en problemstilling. Derfor kan man velge enten å bruke oppgaveteksten som problemstilling, eller å utvikle en mer selvstendig problemstilling. Hvis du velger på bruke oppgaveteksten som problemstilling skriver du bare «oppgavens problemstilling er å ...[her gjentar du det som står i oppgaveteksten]».

Hvis man har lyst til å lage en mer selvstendig problemstilling, så må man passe på at den problemstillingen man lager svarer på det oppgitt oppgavetekst spør etter. Hvis man ikke holder seg *innenfor* det oppgaveteksten spør etter, risikerer man å stryke på eksamen. Så lenge du er innenfor det oppgaveteksten spør etter, er det ikke noe i veien for å *avgrense* problemstillingen.

Men i så fall må du *begrunne* hvorfor du vil fokusere på bestemte deler av det oppgaveteksten spør etter.

Man kan dele en problemstilling inn i flere delspørsmål, men da må man være sikker på at man har mulighet til å svare på alle delspørsmålene. Like viktig som å lage en god problemstilling er det nemlig å *svare på problemstillingen*. I hoveddelen skal du gjennomføre det som du i problemstillingen sier at du vil undersøke. Hvis du for eksempel skriver i innledningen at problemstillingen din er «å forklare hvordan politiets myndighet skiller seg fra andre polisiære aktørers myndighet, og drøfte hva som kan være konsekvensene av at private aktører får politimyndighet», så må du passe på at du i hoveddelen faktisk gjør akkurat dette. Hvis ikke har du ikke svart på problemstillingen.

Vurdering

Når du skal vurdere om en tekst har en god problemstilling, kan du stille deg selv følgende spørsmål:

- Har forfatteren *forklart* hva som er tekstens problemstilling i innledningen? Er det en skikkelig problemstilling?
- Er det samsvar mellom gitt oppgavetekst og den problemstillingen som forfatteren har valgt? Er problemstillingen *innenfor* det oppgaveteksten spør etter? Hvis forfatteren har avgrenset problemstillingen, har hen også *begrunnet avgrensningen*?
- Blir problemstillingen *besvart*? Bruker forfatteren hoveddelen av teksten til å svare på problemstillingen? Blir alle delspørsmål i problemstillingen besvart? Er det deler av teksten som handler om andre ting enn det som er relevant for å besvare problemstillingen?

Ressurser

Video der en professor ved UiB forteller om konsekvensene av å mangle en skikkelig problemstilling

- <https://www.youtube.com/watch?v=GD1scK6R01A#t=11>

Søk & Skriv (UiO, UiB, HVL & Nasjonalbiblioteket) om problemstilling og avgrensning:

- <https://sokogskriv.no/skriving/oppbygning-av-en-oppgave.html#avgrensning-og-problemstilling>

4. Redegjørelse/forståelse

Forklaring

I de fleste eksamensoppgaver får man i oppgave å «gjøre rede for og drøfte» en problemstilling. Det første du må gjøre er å lese oppgaveteksten nøye for å finne ut hvilke begreper og tema som må gjøres rede for. Vi kan kalle dette å lete etter *oppgavetekstens nøkkelord*.

Når du har funnet nøkkelordene må du lete i pensum for å se om du finner definisjoner og forklaringer der. Det holder ikke bare å sitere *definisjonen*, for da får du ikke vist sensor at du har forstått hva det egentlig betyr. Dersom du velger å sitere definisjonen bør du i tillegg komme med en *selvstendig forklaring*. Du kan også vise at du har forstått ved å lage *eksempler* som illustrerer.

Når du skal gjengi begreper, teorier og pensum mer generelt, er tanken at du skal overbevise leseren (sensor) om at du har forstått disse tingene. For å vise *forståelse* er det viktig at du skriver med *egne ord*. Ved å skrive med egne ord viser du at du klarer å være *selvstendig* i anvendelsen av pensum, og du viser at du har forstått det du skriver om.

Vurdering

Når du skal vurdere om en tekst har gode redegjørelser, kan du stille deg selv følgende spørsmål:

- Gjør forfatteren rede for *nøkkelordene* i gitt oppgavetekst?
- *Defineres begreper* med henvisning til pensum?
- Klarer forfatteren å *forklare* temaer/begreper *med egne ord*?
- Bruker forfatteren *eksempler* for å illustrere?

Ressurser

Søk & Skriv om hvordan man forklarer med egne ord

<https://sokogskriv.no/skriving/argumentere-redegjore-drofte.html#forklar-med-egne-ord>

5. Drøfting/argumentasjon

Forklaring

Å drøfte betyr å *argumentere*. Når man argumenterer så diskuterer man med seg selv. For å klare å diskutere med seg selv må man forsøke å se en sak fra ulike *perspektiver*. Hvis man ser en sak fra bare én side, så er man enig i alt man sier og da blir det ikke noe diskusjon.

En drøfting kan for eksempel dreie seg om å finne *fordeler og ulemper* ved et fenomen. For eksempel kan man argumentere for at det er fordeler ved å innføre generell bevæpning av norsk politi, men for at det skal bli en drøfting må man argumentere for at det også finnes ulemper. Kanskje er du selv motstander av generell bevæpning og derfor er det lettest for deg å finne argumenter som taler imot dette? I så fall må du tvinge deg selv til også å finne argumenter som taler for. En drøfting kan også dreie seg om at du diskuterer mulige *årsakssammenhenger*. Hvis det og det skjer, kan det føre til slik eller slik? Men, fordi det sjelden er slik at et fenomen bare skyldes én ting, så passer du selvsagt på å peke på flere alternative forklaringer. Å *diskutere en påstand* kan også være en drøfting, men bare hvis du finner argumenter som både støtter opp under og taler imot påstanden.

Når du drøfter/argumenterer i en tekst så gjør du det med *utgangspunkt i problemstillingen din*. Det er noe du vil finne ut av og komme fram til, men før du konkluderer drøfter du ulike sider av saken. Når du drøfter så forsøker du å *nyansere* så mye som mulig, og du kommer ikke med bastante påstander eller konklusjoner uten at du har god *ryggdekning*. Ryggdekningen din finner du først og fremst i pensum. Du kan også finne ryggdekning i annen litteratur som du finner frem til på egen hånd, men da må du forvise deg om at kvaliteten på litteraturen er god nok.

Når man skal skrive en akademisk tekst skal man *ta utgangspunkt i pensum* og bygge opp en argumentasjon. I en argumentasjon eller argumentasjonsrekke ønsker man å få fram ett eller flere tydelige poenger. På videregående besto gjerne en drøfting av at man diskuterte for eller mot noe, for eksempel dødsstraff, og da kunne man komme opp med argumentasjon for og mot ut fra «eget hode». I en akademisk oppgave skal man også drøfte, men man må bruke pensum som ryggdekning i drøftingen. Synspunkter og argumentasjon presenteres ved å vise til det andre allerede har tenkt eller forsket på.

I en akademisk tekst er det «fy fy» å *synse*. Å synse er å komme med påstander som man ikke kan begrunne med annet enn egen erfaring/mening/antakelse. Men, det betyr ikke at det ikke er

rom for å komme med egne betraktninger. Dette gjør man best dersom man bruker pensum/forskning som springbrett for *selvstendig refleksjon*.

Vurdering

Når du skal vurdere forfatterens evne til å drøfte, kan du stille deg selv følgende spørsmål:

- Inneholder teksten *argumentasjon*?
- Har drøftingen utgangspunkt i *problemstillingen*?
- Klarer forfatteren å innta ulike *perspektiver*? Klarer hen å se en sak fra ulike sider?
- Er argumentasjonen *nyansert*? Eller kommer det bastante påstander som ikke nyanseres eller begrunnes?
- Bruker forfatteren pensum (eller annen relevant forskningslitteratur) som *ryggdekning* for sine argumenter?
- Klarer forfatteren å komme med *selvstendige refleksjoner* som har utgangspunkt i pensum?

Ressurser

En video der vi viser hvordan du kan bygge opp en argumentasjonsrekke med utgangspunkt i pensum:

<https://phs.cloud.panopto.eu/Panopto/Pages/Viewer.aspx?id=a313726a-8582-4554-8ed3-aef10020c5a4>

Søk & Skriv om drøfting:

- <https://sokogskriv.no/skriving/argumentere-redegjore-drofte.html#drofting-se-etter-en-forskjell>

6. Pensumbruk

Forklaring

Når du skal skrive en akademisk oppgave, må du være bevisst hvordan du bruker pensum. Det er viktig å bruke et *bredt utvalg* tekster fra pensum. Det betyr ikke at det er mulig eller ønskelig å trekke veksler på absolutt alt av pensum i en oppgave, men at man skal trekke inn mest mulig av det som er *relevant*.

På en eksamen ønsker du å signalisere til sensor at du har en god oversikt over pensum, og at du kjenner pensum godt nok til å vite hva som er relevant å trekke inn. Dersom du ikke bruker pensum på et tema du åpenbart burde visst at pensum sier noe om, vil det vurderes som en svakhet. Du signaliserer da at du ikke har tilstrekkelig *oversikt* og kjennskap til pensum. Hvis man klarer å bruke et bredt utvalg tekster fra pensum, viser man god *helhetsforståelse*.

Vurdering

Når du skal vurdere pensumbbruk i en oppgave kan du stille følgende spørsmål:

- Brukes det et *bredt pensumutvalg* i teksten?
- Er pensumet som brukes *relevant* for gitt oppgavetekst/problemstilling?
- Brukes det pensum som dekker flere av studieemnets *hovedtemaer*?

Ressurser

Det kan være en utfordring å vurdere om en tekst/kilde er relevant, og om den er av god kvalitet. Søk & Skriv har råd om dette

- <https://sokogskriv.no/kjeldebruk/kjeldevurdering.html#er-kjelda-truverdig>

7. Språk

Forklaring

Akademisk språk bør være *klart, entydig, nøkternt og objektivt*. Akkurat de samme kravene stilles til politiet når de skal skrive rapporter i etterforskningsaker. «Objektivt» betyr ikke at man unnlater å ta stilling, men at man viser hvilket grunnlag man bygger sine standpunkter på. Når man er uerfaren kan det være fristende å pynte på språket ved å bruke kompliserte uttrykksformer og fremmedord, men som regel er det bedre å unngå fremmedord når vanlige ord er like presise.

Du skal skrive på en måte som gjør det *lett å forstå* hva du mener. En godt skrevet akademisk tekst er kjennetegnet av at leseren ikke må lese setningene flere ganger for å forstå det som står. Tenk deg at flest mulig skal kunne lese teksten og forstå det som står der. Hvor mye kan du forutsette at leseren allerede vet, og hvor mye må du forklare og definere? Skal du skrive for sensor, eller for «alle»? Et vanlig råd er å legge seg et sted midt imellom, og tenke at du skriver for en medstudent.

Forsøk å unngå passive setninger med mange ledd. Forsøk heller å skrive så *enkelt og direkte* som mulig. Ikke vær redd for å bruke «jeg» der du kommer med selvstendige betraktninger, som for eksempel «I denne oppgaven skal jeg drøfte...» eller «Når jeg nå har sett på hva forskningen mener om dette fenomenet, så tenker jeg at...». Men, pass på at du ikke kommer med personlige utsagn som du ikke har ryggdekning for, som for eksempel «Jeg synes at politiet er diskriminerende mot ... for jeg opplevde en gang at...».

Pass også på å bruke et *nøakternt* språk. Ikke bruk sterke adjektiver hvis du ikke har ryggdekning for det. For eksempel bør du ha gode argumenter i bunn hvis du skriver «Nærpolitireformen er en katastrofe for norsk politi», eller «Politiet gjør en kjempedårlig innsats på forebyggingsfeltet».

Vurdering

Når du skal vurdere forfatterens språk, kan du stille deg selv følgende spørsmål:

- Er teksten *lettlest*? Forstår du hva forfatteren mener uten å måtte lese om igjen mange ganger?
- Er det et *klart* og *entydig* språk?
- Er språket *objektivt*? Har forfatteren ryggdekning for det han/hun skriver?
- Er språket *nøakternt*?

Ressurser

Søk & Skriv har flere råd om hvordan du skriver akademisk

- <https://sokogskriv.no/skriving/akademisk-sprak-og-stil.html#stilniva-hvem-skriver-du-for>

8. Formkrav

Forklaring

Når man skal skrive en akademisk tekst/oppgave, må man forholde seg til det vi kaller *formkrav*. I eksamensoppgaver gis det ofte informasjon om hvordan oppgaven skal se ut, som for eksempel hvor mange ord man kan eller skal skrive, hva slags skrifttype og størrelse man skal ha, hvor stor linjeavstand det skal være, størrelse på marger osv. I vitenskapelige tidsskrift stilles det lignende krav, og det samme gjelder for forlag som publiserer bøker. Formkravene kan variere, så du må alltid sjekke hva slags formkrav som gjelder for akkurat den teksten/oppgaven du skal skrive. Her er et eksempel på formkrav i en eksamensoppgave:

Formelle krav til besvarelsen:

- Max 3000 ord. Forside, innholdsfortegnelse og referanseliste regnes ikke med.
- 12 pkt. Times New Roman
- 1,5 linjeavstand
- Sidetall: Velg formatet «side X av XX».
- Bruk mal for forside. Før inn ditt kandidatnummer og antall ord på forsiden (NB! Ikke navn!).
- Den elektroniske filen som leveres inn på Canvas skal kun ha kandidatnummer som filnavn.
- Referanser og litteraturliste skal være i henhold til APA 7 standard

Referanseføring er et særlig viktig formkrav. I alle akademiske tekster må man hen vise til de kildene man bruker i selve teksten, og kildene skal også føres i sin helhet i en litteraturliste til slutt i oppgaven. Det finnes mange ulike måter å føre referanser på, og disse har ulike navn. På Politihøgskolen bruker vi en referansestil som kalles for APA 7th (American Psychological Association 7. utgave).

Hver eneste kilde man refererer til må føres på en bestemt måte, i både tekst og litteraturliste. For å referere riktig, må dere også skjønne hva slags kilde dere bruker, fordi ulike typer kilder skal føres ulikt. For eksempel skal et kapittel i en bok med flere forfattere føres annerledes enn en artikkel i et tidsskrift.

Hva er vitsen med kildehenvisninger?

Når man skal sette inn referanser er hensikten at man:

- skal gi *kred* til den du henter poengene dine fra,
- ikke *plagierer*, det vil si stjeler andres poenger uten å si hvem du har hentet det fra, og at du
- *synliggjør* overfor sensor at du har lest og har oversikt over pensum

Referansen må plasseres riktig:

Det er viktig at referansene plasseres riktig. Dersom du viser til noe Gundhus (2014) sier, og deretter har en egen mening, kan plasseringen av referansen avgjøre hva som er hentet fra kilden og hva som er dine egne argumenter. Gjennom å sette referansen på riktig sted kan du få vist både at du har god kjennskap til pensum og at du gjør selvstendige vurderinger.

Eksempel på feil plassering av referanse:

Dagens politi er som sagt bygget på at politiet skal være desentralisert. Her blir avgjørelser tatt lokalt, noe som kan utfordre prinsippet om et enhetspoliti ved at avgjørelser blir ulike ut fra hvor i landet man er (Østerud 2002).

Dette er feil fordi Østerud (2002) skriver om sentralisering og desentralisering av beslutninger og makt generelt, men han skriver ikke spesielt om politiet. Derfor er referansen feil plassert. Det er imidlertid riktig at Østerud (2002) skal refereres til som kilde, fordi man bruker poenget hans om ulempene ved et desentralisert system. Ved å plassere referansen på rett sted, synliggjør du at det er du selv som bruker Østeruds poeng i forhold til politiet:

Dagens politi skal i prinsippet være desentralisert. I et desentralisert politi blir avgjørelser tatt lokalt. Dette kan utfordre prinsippet om et enhetspoliti, fordi

desentraliserte systemer ifølge Østerud (2002) kan føre til at avgjørelser blir ulike ut fra hvor i landet man er.

Referanser kan plasseres ulike steder i en setning, og du kan veksle mellom slutten eller begynnelsen på en setning for å skape variasjon i språket.

Eksempel på referanse på slutten av en setning:

Vekterne som står i døra på et utested er ansatt for å verne eierne av utestedets interesser, det vil si at de styres av profittmotivet til eieren (Lomell, 2014).

Eksempel på referanse i begynnelsen av en setning:

Ifølge Lomell (2014) er vekterne som står i døra på et utested ansatt for å ivareta interessene til eierne av utestedet, og følgelig styres de av profittmotivet til eieren.

Vis til sidetall:

Man MÅ ikke alltid føre opp sidetall i referanser, men det anses som god skikk å føre opp sidetall så sant det er mulig. Dersom man viser til temaer eller poenger som forekommer i hele boken eller artikkelen, er det imidlertid ikke nødvendig å føre opp sidetall i referansen. Eksempel:

Birkeland (2007) skriver om generalistbegrepets betydning i politiet.

Men, skal man vise til utvalgte poenger eller tematikk som kun behandles i deler av boka/artikkelen, bør man alltid føre oppsidetall. Eksempel:

«Birkeland (2007, s. 47) argumenterer for at jo mer komplekst samfunnet er, desto viktigere er det å opprettholde generalistprinsippet i politiet.»

En tommelfingerregel er derfor alltid å vise til sidetall hvis mulig.

Hvordan vise selvstendighet og forståelse når man bruker kilder:

Dersom man siterer (kopierer) hele/deler av setninger, må man sette det man siterer i anførselstegn («...»), og referere til forfatter, år og sidetall. Hvis man ikke gjør dette, er det å betrakte som plagiat/juks, og dette kan få alvorlige konsekvenser.

En grunn til å la være å sitere (kopiere) direkte fra andres tekst, er at du ved å bruke *egne ord* kan vise *selvstendighet* og *forståelse* av kilden du bruker. Forsøk å legge vekk teksten og prøv å

formulere med egne ord hva det er du nettopp har lest. Men, husk at selv om du formulerer med egne ord, må du referere til kilden du har hentet poenget fra.

Vurdering

Når du skal vurdere om en tekst oppfyller formkravene, kan du stille deg noen spørsmål:

- Følges *formkravene* mht skrift, linjeavstand, antall ord osv.?
- Føres *referanser* i henhold til APA 7th standard?
- Føres *litteraturlista* i henhold til APA 7th standard?
- Kommer det tydelig frem hva som er hentet fra pensum og hva som er forfatterens egne refleksjoner/meninger?
- Skriver forfatteren med *egne ord*, eller er hen for tett på kilden? (avskrift eller på grensa til avskrift?)

Ressurser

- På <http://kildekompasset.no/> kan du velge referansestil og finne konkrete eksempler på hvordan ulike typer kilder skal føres i tekst og litteraturliste
- Søk og Skriv om hvordan du skal referere <https://sokogskriv.no/kjeldebruk/korleis-skal-ein-referere.html#sitat>
- Søk og Skriv om APA 7th <https://www.sokogskriv.no/referansestiler/apa-7th.html>
- Politihøgskolens bibliotek har laget en veiledning om hvordan du kan bruke referansehandteringsprogrammet End Note <https://www.politihogskolen.no/biblioteket/skrive-oppgave/kildehandtering-endnote/>